



۱+۵۰: قانونی برای هواداران و علیه باشگاه‌ها

که نام تیم‌ها شامل برند اسپانسر شود، به «ارسن‌بال اسپورت لایپزیگ» تغییر نام داد؛ انتخابی بسیار زیرکانه توسط مالکان باشگاه. به این ترتیب نام اختصاری باشگاه اکنون شامل دو حرف «RB» می‌شود که بدون شک همگان را به یاد «ردبول» می‌اندازد. به همین دلیل است که مخالفان این باشگاه می‌گویند: «لایپزیگ فوتبال بازی می‌کند تا محصول خود را بفروشد.»

ماجرا به همین جا ختم نشد؛ مدیران «ردبول» در ادامه قانون ۱+۵۰ را نیز با راهکاری عجیب به سخره گرفتند. بر اساس قوانین باشگاه لایپزیگ، هر فرد برای تبدیل شدن به یک عضو باشگاه باید ۸۰۰ یورو بپردازد که این رقم ۱۰ برابر بیشتر از رقمی‌ست که یک آلمانی برای عضویت در باشگاهی مانند بایرن‌مونخ می‌پردازد! به این ترتیب اعضای باشگاه را اکنون کارکنان شرکت مادر تشکیل می‌دهند و خودشان مدیر باشگاه را انتخاب می‌کنند!

هدف قانون ۱+۵۰ چیست؟

فوتبال در آلمان بخش مهمی از فرهنگ کشور را به خود اختصاص داده است و هدف اصلی این قانون به حصول اطمینان از اهمیت و ارزش بالای هواداران فوتبال معطوف شده. در واقع این قانون می‌خواهد مطمئن شود که باشگاه‌ها در هر حالی به دنبال رضایت هواداران خود هستند و در قبال‌شان احساس مسئولیت می‌کنند.

«یک هوادار فوتبال آلمان همیشه با باشگاهش ارتباط نزدیکی دارد. اگر او احساس کند که دیگر به چشم یک هوادار به او دیده نمی‌شود و بلکه باشگاه، او را صرفاً یک مشتری قلمداد می‌کند، رابطه صمیمانه دو طرفه بین هوادار و باشگاه با مشکلات جدی روبه‌رو خواهد شد.» اینها جملات «هانس بوآخیم واتزکه» مدیر باشگاه دورتموند در سال ۲۰۱۶ است.

قانون ۱+۵۰ در فوتبال آلمان نیز دقیقاً از همین قضیه دفاع می‌کند. به عبارتی این قانون به این معناست که هواداران در خصوص باشگاه محبوب خود صاحب رأی بیشتر هستند و می‌توانند در سرنوشت باشگاه‌شان نقشی کلیدی ایفا کنند. طبق قوانین بوندس‌لیگای

لورکوزن در سال ۱۹۰۴ به دست کارمندان شرکت داروسازی «بایر» تأسیس شد و باشگاه ولفسبورگ هم در سال ۱۹۴۵ پا به عرصه فعالیت گذاشت؛ درست هفت سال پس از آنکه شهر به خاطر میزبانی از شرکت خودروسازی «فولکس‌واگن» به یکی از شهرهای متمدن سرزمین ژرمن‌ها تبدیل شد.

سال ۲۰۱۴ نیز «دیتمار هوپ» مجوز گرفتن سهم بیشتر در باشگاه را به دست آورد. البته در خصوص پیرمرد ۷۹ ساله و مؤسس شرکت نرم‌افزاری «SAP» این شائبه وجود دارد که در خصوص حمایت مالی ۲۰ ساله از هوفنهایم دست به سندسازی زده و با این شیوه موفق شده ۹۶ درصد سهام هوفنهایم را در اختیار بگیرد. جالب اینکه اتهام سندسازی به هوپ تنها چیزی‌ست که هواداران بایرن‌مونخ و دورتموند روی آن اتفاق نظر دارند. با این حال سازمان لیگ آلمان در سال ۲۰۱۴ ضمن رد اتهامات، در بیانیه‌ای عنوان کرد: «نکته‌ای مهم در ارزیابی درخواست هوفنهایم وجود دارد و این است که دیتمار هوپ برای بیش از بیست سال از تیم‌های حرفه‌ای و آماتور باشگاه حمایت مالی داشته و اکنون با ارائه اسناد از سوی باشگاه می‌تواند از تبصره موجود در قانون ۱+۵۰ بهره‌مند شود.»

«مارتین کاینده» نیز آخرین نمونه از معافیت از این قانون به حساب می‌آید؛ چهره‌ای که حالا بیش از بیست سال است در هانوفر سهم دارد. او که سال ۱۹۹۷ برای نخستین مرتبه ریاست باشگاه را تجربه کرد، در سال

۲۰۱۷ موفق به استفاده از تبصره موجود در قانون شد. در این بین نمی‌توان از اقدام باشگاه لایپزیگ نیز چشم‌پوشی کرد؛ باشگاهی که به نوعی با دور زدن قانون، اکنون دشمنان زیادی در بوندس‌لیگا برای خود تراشیده است. این باشگاه در سال ۲۰۰۹ با خرید امتیاز «مارکراشتات» توسط شرکت «ردبول» تأسیس شد و فعالیت خود را از سطح پنجم فوتبال آلمان آغاز کرد. باشگاهی که طی تنها ۷ سال به سطح اول فوتبال آلمان رسید و در فصل ۱۷-۲۰۱۶ عنوان نایب قهرمانی در بوندس‌لیگا را به دست آورد. این باشگاه تحت حمایت مالی کمپانی نوشیدنی‌های انرژی‌زا «ردبول» قرار دارد اما از آنجایی که قوانین فوتبال آلمان این اجازه را نمی‌دهد



مترجم: نوید صراف

Navid Saraf

«خوب، بد، زشت». این واژه‌ها شاید شما را به یاد شاه‌آثر «سرژو لئون» فیلمساز نامدار ایتالیایی بیندازد، واژه‌هایی که به طور قطع می‌تواند بهترین توصیف از اتفاقات جدال هفته بیست‌و‌چهارم بوندس‌لیگا بین تیم‌های هوفنهایم و بایرن‌مونخ در فصل ۲۰-۲۰۱۹ باشد. جدالی که با واکنش «زشت» هواداران مونخ متوقف شد، با حرکت «خوب» مونخی‌ها به اتمام رسید و شائبه «بد» بودن قانون ۱+۵۰ را در ذهن فوتبال‌دوستانِ خارج از سرزمین ژرمن‌ها ایجاد کرد. از نگاه «یورگن کلینزمن» فوتبال آلمان به شرایط بحرانی رسیده است. قهرمان جام جهانی ۱۹۹۰ در مصاحبه با بیلد می‌گوید: «من قانون ۱+۵۰ را درک می‌کنم، این قانون از گذشته نشأت می‌گیرد اما سرمایه‌گذاران زمانی در فوتبال هزینه می‌کنند که بتوانند در تصمیمات باشگاه نقش اصلی را داشته باشند و به همین دلیل این قانون برای فوتبال آلمان یک عیب است.»

قانون ۱+۵۰ چیست؟

این یک قانون در لیگ آلمان است که به موجب آن اکثریت حق رأی یک باشگاه باید از آن هواداران باشگاه باشد و هیچ مالک یا گروهی نمی‌تواند بیش از ۴۹ درصد سهام در یک باشگاه را در اختیار بگیرد.

البته این قانون با استناد به یک تبصره، موارد استثنا را نیز در نظر گرفته است. بر اساس این تبصره اگر سرمایه‌گذار یا گروهی، بیست سال یا بیش از دو دهه از یک باشگاه حمایت مالی کرده باشند و اسناد آن را به سازمان لیگ ارائه دهند، این اجازه را خواهند داشت که سهم بیشتری در مدیریت باشگاه داشته باشند. در حال حاضر چهار باشگاه بایرلورکوزن، ولفسبورگ، هوفنهایم و البته هانوفر از این تبصره بهره‌مند شده‌اند.



ویژه نامه
آخر هفته

صاحب امتیاز:

خبرگزاری جمهوری اسلامی

مدیرعامل موسسه فرهنگی - مطبوعاتی ایران:

مهدی شفیعی

مدیر مسئول: علی عالی

دستیاران سردبیر:

آرمن ساروخانیان، رسول مجیدی، مجتبی رفیعی

سرویس فوتبال ایران:

فرشاد کاس نژاد، ناصر قراقرزلو، وصال

روحانی، حمیدرضا عرب، سعید آقایی، جعفر

برزگر، امیراسدی، محمد قراقرزلو، هومن

جعفری، اکبر منتشلو، سمیرا شیرمردی، بهناز

میرمطهریان، مهدیه دریابیگی، حسین قهار،

سامان موحدی، سام ستارزاده، نوید صراف،

سالار علیخواه، مجتبی صدوقی، پویا جاویدان،

احسان محمدی، علی مغانی

سرویس ورزش جهان:

اشکان نعمت‌پور، یاسر احمدی، سیدعلی بلندنظر،

حمید کشاورز

سرویس ورزش ایران:

آزاده پیراکوه، محسن وظیفه، رضا عباسپور،

محسن آجرلو، ناصر انصافی مقدم،

شکوفه موسوی، وحید جعفری

صفحه آرایی: فرشید بهاری، محسن ذاکری

حامد حسینی، علی عباسی، نسرین کاظمی

عکس: نعیم احمدی

ویراستاران: مسعود قراقرزلو، علیرضا عبدالوند،

مهرداد افشار، فرشته معتمدی، معصومه

مهدوی روشن، لیلا امیری، سیده زهرا آرامی

روابط عمومی: سمیه مهدی‌پور

سپاس ویژه از

بهمن فروتن، مجید جلالی، جلال چراغپور،

شهاب پاک‌نگر، رضا درویش

لیتوگرافی: موسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران

چاپ: ایرانیان

آدرس: تهران، خیابان خرمشهر، پلاک ۲۰۸

تلفن: ۴-۸۸۵۰۴۱۱۳ نمابر: ۸۴۷۱۱۱۷۳

امور مشترکین: ۹-۲۲۲۲۴۳۸

سازمان آگهی: ها: ۸۸۵۰۰۶۱۷

